

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 16.07.2014 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, в закрито заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ХАЙГУХИ БОДИКЯН
ЧЛЕНОВЕ: ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА
ПЕТЪР ТЕОДОСИЕВ

като разгледа докладваното от съдия Добрева ч.гр.д. № 5812 по описа за 2014 г., взе предвид следното:

Производството е образувано по частна жалба на [REDACTED] срещу действията на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/, с който е отказано прекратяване на производството по изпълнително дело № 20138390400902.

Взискателят „[REDACTED] мбХ“ не ангажира становище по жалбата.

ЧСИ излага становище, че жалбата е недопустима, евентуално неоснователна.

Съдът също намира жалбата за недопустима:

Съгласно чл. 435, ал. 2 ГПК дължникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, както и постановлението за разносите. Жалбата се подава чрез СИ в едноседмичен срок от извършването на действието, съответно от деня на съобщението - чл. 436, ал. 1 ГПК. При това положение процесната жалба е недопустима, тъй като не е насочена срещу действие, изрично посочено в разпоредбата на чл. 435 ГПК.

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК, на който се позовава жалбоподателят, изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато взискателят е поискал това. Съобразно предвиденото в чл. 435, ал. 1 ГПК взискателят е този, който може да обжалва отказа на СИ да извърши изпълнително действие. Следва да се подчертвае, че съдът не може да прекратява или да констатира прекратяване на изпълнителното производство, което е в правомощията на СИ, тъй като в производството по жалба срещу действия на СИ действа като контролна инстанция относно законосъобразността на обжалван несъдебен акт.

Относно възражението за недължимост на разноски от страна на дължника следва да се има предвид разпоредбата на чл. 79 от ГПК, която гласи, че по принцип разносите по изпълнението са за сметка на дължника. С определение № 403/ 01.12.2008 г. по ч.гр.д.№ 1762/2008 г. на ВКС, V г.о., е приел по реда на чл.280 вр. чл.274 ал.3 от ГПК, че произнасянето на съдебния изпълнител по разносите, не е изпълнително действие в тесния смисъл на понятието и не се обхваща от ограничението по чл.435 ал.2 от ГПК. Дължникът по изпълнението има процесуално право да обжалва постановлението за разносите, включително отказът на ЧСИ да намали размерът им.

Така мотивиран, настоящият съдебен състав намира, че жалбата, по която е образувано настоящото производство, е изцяло недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане с определение.

Предвид изложеното, Софийски градски съд

О ПРЕДЕЛЕНИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [REDACTED], ЕГН [REDACTED], с адрес гр. София, ул. „Извор“ № 10, срещу действия на държавния съдебен изпълнител по изпълнителното производство № 20138390400902 по описа на ЧСИ рег. № 839 с район на действие СГС.

Определението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. [Signature] 2. [Signature]

Върно с оригиналa
Секретар: [Signature]

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО
В СИЛА на
Председател: Секретар: [Signature]